

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

29 יולי 2020

רת"ק 20-07-63784-07 אבן נ' המקפצה לעסקים בע"מ ואח'

1

בפני כב' הנשיא רון שפירא

שוהם אבן

מבקש

נגד

1. המקפצה לעסקים בע"מ
2. הדס כהן

משיבות

2

3

החלטה

4

5

6

הרקע לבקשה ופסק דינו של בימ"ש קמא:

7

לפני בקשת רשות ערעור על פסק דין של בימ"ש לתביעות קטנות בחדרה (כב' השופט יעקב גולדברג) שניתן ביום 13.07.2020 במסגרת ת"ק 48001-10-19.

8

9

10

בהתאם לסמכותי מכוח תקנה 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, ולאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור על נספחיה, אני מוצא כי אין היא מצריכה תשובה ויש לדחות את בקשת רשות הערעור על הסף.

11

12

13

14

מדובר בתביעה קטנה שהוגשה על ידי המבקש כנגד המשיבות לפי סעיף 30א' לחוק התקשורת (בזק ושירותים), המוכר גם כ"חוק הספאם". המבקש טען כי המשיבות שלחו לו 15 הודעות דואר אלקטרוני ובהן תכנים פרסומיים שלא ברשותו. המשיבות לא הגישו כתב הגנה ולא התייצבו לדיון.

15

16

17

18

בימ"ש קמא קיים דיון ולאחר שהמשיבות לא התייצבו לדיון קבע כי קיימת אינדיקציה לכך שכתב התביעה והזימון לדיון נמסרו למשיבות ולכן דין התביעה להתקבל בהעדר הגנה. באשר לסכום התביעה קבע בימ"ש קמא כי יש להעמיד את הפיצוי על סכום של 4,500 ₪ בתוספת 500 ₪ בגין הוצאות ובסה"כ 5,000 ₪. בימ"ש קמא ציין כי המבקש סבור כי מגיע לו פיצוי גדול יותר מהסכום שנפסק, אך בימ"ש קמא אינו שותף לדעתו של המבקש וציין כי גם פסיקה המתבססת על 300 ₪ להודעה נראית בעיניו סכום גבוה, בהתחשב בנזק האפסי שנגרם למבקש ולא מן הנמנע כי אם פסק דין זה יבוטל מסיבה כלשהי, יהיה הפיצוי שייפסק לתובע, ככל שיוכיח את תביעתו, נמוך משמעותית. בימ"ש קמא התייחס גם לטענת המבקש כי הוא רואה עצמו כשליח ציבור ופועל למן הרבים וציין כי אינו שותף להשקפתו וכי המבקש לא מונה על ידי איש מן הציבור ואינו חולק את סכומי הכסף שהוא מקבל עם אחרים ולכן יש לראותו כאדם פרטי.

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

29 יולי 2020

רת"ק 20-07-63784 אבן נ' המקפצה לעסקים בע"מ ואח'

טענות המבקש בתמצית:

המבקש טוען כי בימ"ש קמא טעה ביישום הוראות החוק והפסיקה כאשר נימק החלטתו לפיצויים מופחתים בשל הנזק האפסי שנגרם למבקש. נטען כי על פי הוראות החוק והפסיקה אין מקום להתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה ונקודת המוצא היא 1,000 ₪ להודעה. כן נטען כי טעה בימ"ש קמא כאשר קבע כי נקודת המוצא לפיצוי היא 300 ₪ להודעה. נטען כי המשיבות הן מפרות חוק סדרתיות אשר חובה להתיען בפסיקה על הרף הגבוה. לטענת המבקש, יש להשית על המשיבות פיצויים גדולים יותר בהתאם להיקף העוולות שבוצעו.

דיון והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות המבקש, את המסמכים שצורפו ואת פסק דינו של בימ"ש קמא הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה למתן רשות הערעור ללא צורך בתשובה מטעם המשיבות. לא מצאתי כי בפסק הדין של בית המשפט לתביעות קטנות נפל פגם המצדיק את התערבות ערכאת הערעור או מתן רשות ערעור בנסיבות העניין.

כאמור, המבקש טען כי הודעות הדוא"ל שנשלחו אליו על ידי המשיבות מהוות דברי פרסומת ויש להחיל את ההסדר שנקבע בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק התקשורת"), ולחייבן בפיצוי המבקש בגין משלוח ההודעות. בימ"ש קמא קיבל את תביעתו של המבקש, אך קבע סכום פיצוי של 4,500 ₪ + 500 ₪ הוצאות בגין משלוח 15 הודעות. כן ציין בימ"ש קמא בפסק דינו כי גם פסיקה המתבססת על 300 ₪ להודעה נראית בעיניו סכום גבוה, בהתחשב בנזק האפסי שנגרם למבקש.

אמנם יש ממש בטענות המבקש כי סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת מאפשר לביהמ"ש לפסוק פיצויים שאינם תלויים בנזק. כן יש ממש בטענותיו כי בבואם לפסוק פיצוי, על בתי המשפט להתייחס לרף העליון של הפיצויים לדוגמה (1,000 ₪) כנקודת מוצא, ממנה ניתן לסטות במקרים המתאימים [רע"א 7064/17 יהונתן ארז נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ (11/12/2018)]. כפי שנקבע בע"א 534/17 עו"ד רונן לפיד נ' סלקום ישראל בע"מ (06/03/2019), ההנחה המובנית בסעיף 30א' לחוק התקשורת הינה כי משלוח הודעות ספאם גורם נזק לציבור מקבלי ההודעות.

עם זאת, לביהמ"ש הפוסק פיצוי ללא הוכחת נזק בהתאם לסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת יש שיקול דעת בכל הנוגע לגובה הפיצוי [רע"א 7064/17 הנ"ל].

סעיף 30א(ג)(3) לחוק התקשורת קובע כך:

"בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

29 יולי 2020

רת"ק 20-07-63784 אבן נ' המקפצה לעסקים בע"מ ואח'

1 (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;

2 (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;

3 (ג) היקף ההפרה;".

4
5 רשימת השיקולים המנויה בחוק אינה רשימה סגורה וממצה, אך יש בה כדי ללמד על סוג השיקולים
6 שבית המשפט רשאי לשקול בקביעת גובה הפיצוי לשם הגשמת תכליות החוק, שהן הרתעת עבריינים
7 ואכיפה אפקטיבית על ידי עידוד נפגעים להגיש תביעות [רע"א 7064/17 הנ"ל].

8
9 בנסיבות העניין, מאחר שהמשיבות לא הגישו כתב הגנה ולא התייצבו לדיון, לא נדרש המבקש במקרה
10 זה להוכיח כי דבר הפרסומת נשלח אליו מבלי שנתן הסכמתו לכך וכי משלוח ההודעה נעשה ביוזמתו.
11 אציין עוד כי מסקירת הודעות הדוא"ל שנשלחו למבקש וצורפו לכתב התביעה עולה כי בהודעות אלו
12 קיימת אפשרות של "הסרה" וניתן היה באמצעות לחיצת כפתור פשוטה להסיר את המבקש מרשימת
13 התפוצה של המשיבות. מכאן שהמערער/תובע יכול היה לפעול כדי להקטין את הנזק ולא נקט בפעולה
14 פשוטה לעשות כן. בימ"ש קמא היה רשאי בהתאם לחוק ולפסיקה להביא שיקולים אלה בחשבון
15 בבואו לקבוע את גובה הפיצויים וכן שיקולים נוספים, שכן, כאמור, רשימת השיקולים המנויה בחוק
16 אינה רשימה סגורה וממצה.

17
18 בסיכומו של דבר הנני סבור כי בימ"ש קמא פסק על פי הדין ובהתאם לנסיבות המקרה ולראיות
19 שהוצגו ואינני סבור כי יש מקום להתערב בפסק דינו או ליתן עליו רשות ערעור בנסיבות העניין.

20
21 אוסיף לעניין זה כי הכלל בדבר מתן רשות לערער על פסיקת בית משפט לתביעות קטנות הוא של
22 צמצום. זאת מעצם קביעת החריג לפיו ערעור אינו בזכות אלא מותנה בקבלת רשות מבית המשפט
23 [ראו: סעיף 64 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט"')] והכל
24 במטרה להגשים את תכלית החקיקה ואת כוונת המחוקק לקיום הליך מהיר וחסכוני. ההליך המשפטי
25 בבית המשפט לתביעות קטנות נועד להיות הליך פשוט ומהיר, וכדי לשמור על תכלית זו נקבעה ההלכה
26 לפיה אמת המידה למתן רשות ערעור על פסקי דינו היא מחמירה במיוחד, כשרשות זו תינתן רק
27 במקרים חריגים ביותר בהם נפל פגם מהותי הדורש את התערבותה של ערכאת הערעור [ראו: רע"א
28 1196/15 צח בר נ' פורטל (18.3.2015)]; רע"א 2095/15 אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' אילנה משיח
29 (20.05.2015); רע"א 2376/16 זאב אלימלך קביאטקובסקי נ' רות לפ (10.5.2016); רת"ק (ב"ש) 430-
30 02-16 שושנה כהן נ' סרגיי אבין (24.5.2016); רע"א 7064/17 הנ"ל; רע"א 1032/20 עופר שיינברג נ'
31 סלון אפי בע"מ (06.05.2020)]. אינני סבור כי מדובר במקרה חריג המצדיק התערבות של ערכאת
32 הערעור או מתן רשות ערעור.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

29 יולי 2020

רת"ק 20-07-63784 אבן נ' המקפצה לעסקים בע"מ ואח'

1

2 על כן, הבקשה נדחית. בנסיבות העניין, ומאחר שלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות וגם אין צורך
3 להיזקק להליך של הפקדת ערבון.

4

5

המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לצדדים ולתיק בית משפט קמא.

6

7

ניתנה היום, ח' אב תש"פ, 29 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא

8

